

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Žaloba podaná 19. júla 2011 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-387/11)

(2011/C 305/04)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Mölls a C. Soulay, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Belgické kráľovstvo si tým, že zachovalo v platnosti rozdielne pravidlá týkajúce sa zdanenia príjmov z kapitálového a hnutelného majetku belgických investičných spoločností a zdanenia takých príjmov zahraničných investičných spoločností, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 49 a 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článkov 31 a 40 Dohody o Európskom hospodárskom priestore,
- zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou Komisia napáda rozdielne zaobchádzanie s investičnými spoločnosťami rezidentmi a investičnými spoločnosťami nerezidentmi v oblasti zdanenia príjmov z kapitálového a hnutelného majetku. Na rozdiel od investičných spoločností rezidentov, spoločnosti nerezidenti, ktorých stála prevádzkareň sa nenachádza na belgickom štátnom území, totiž nemajú možnosť dosiahnuť vrátenie súm zaplatených ako zrážkovú daň z príjmov z kapitálového a hnutelného majetku. Táto diskriminácia je nezlučiteľná s ustanoveniami Zmluvy o slobode usadiť sa, pretože spôsobuje, že zakladanie investičných spoločností, ktoré nie sú rezidentmi, je menej priťažlivé, ako aj je nezlučiteľná s ustanoveniami Zmluvy o voľnom pohybe kapitálu, pretože financovanie belgickej spoločnosti zahraničnou investičnou spoločnosťou je nákladnejšie, než financovanie prostredníctvom belgickej investičnej spoločnosti.

Okrem toho Komisia nesúhlasí s odôvodnením, ktoré v tejto súvislosti poskytli belgické orgány. Predovšetkým nepredložili objektívne dôkazy, na ktorých základe by bolo možné dospieť k záveru, že investičné spoločnosti rezidenti sa z pohľadu ich daňového postavenia nachádzajú v inej situácii ako investičné spoločnosti nerezidenti. Sporný daňový systém navyše nemá nič spoločné s vyváženým rozdelením daňovej právomoci medzi dotknutými členskými štátmi. V každom prípade sa členský štát členský štát nemôže odvolávať na dvojstrannú dohodu s cieľom vyhnúť sa povinnostiam, ktoré mu vyplývajú zo Zmluvy. Napokon, čo sa týka údajného rizika daňových podvodov zo strany spoločností nerezidentov, belgické orgány sa nemôžu odvolávať na prekážky vyplývajúce z ustanovení prijatých samotným Belgickom, ktoré bránia výkonu daňových kontrol, aby tak odôvodnili neuplatnenie slobôd zaručených Zmluvou.

Žaloba podaná 25. júla 2011 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-391/11)

(2011/C 305/05)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Patakia a A. Marghelis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na zabezpečenie správneho prebratia článku 2 bodov 1 a 3 a článku 5 bodov 1, 2 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (¹), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat' Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

všetky opatrenia potrebné na prebratie smernice alebo v každom prípade o nich neinformovalo Komisiu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 200/53/ES uplynula 21. apríla 2002. V čase podania žaloby Belgické kráľovstvo stále neprijalo

_____ (1) Ú. v. ES L 269, s. 34; Mím. vyd. 15/005, s. 224.

_____